

דודו (ניאו) בוחבוט כאוטי, אבל חלק מאוד

אבא מוטי

אבא מוטי היָה נוֹהַג
בְּאוֹטוֹ שְׁחַר לְהִהַרְג
בְּאֶפֶן קְבוּעַ, בְּאֶפֶן מְעַנֵּג.

אבא מוטי נִהַג לְקַשֵּׁר
אֶת אִמָּא יְאֵנָה לְעֵץ שְׁחַר
בְּאֶמְצַע הַיַּעַר. פּוֹתַח כְּפֶתוֹר.
מִכָּה בָּהּ בְּנַעַל,
חוֹדֵר אֶל הַחֹר.

בְּאֶמְצַע הַיַּעַר,
לְעֵץ שְׁחַר.

אבא מוטי יָדַע לְהִיּוֹת גְּבֵר אֲמִתִּי,
מְרוֹקְאִי עִם רַגְלִים וְזֵרוּעוֹת שְׁעִירוֹת.
אבא מוטי היָה אָדָם כְּאוֹטִי וְאִטִּי.
גַּם אֲנִי כְּאוֹטִי, אֲבָל חֶלֶק מְאוֹד.

*

בְּבֵית הַסֵּפֶר, הַשְּׂקֵט חוֹצָה כָּל גְּבוּל
הַשְּׁעוֹר מִתְחִיל וְהַזְמַן שָׂאוּל,
הָאֵם כְּדַאי לְזַיֵּף — — שְׁעוֹל?
אוֹ לְהַחְזִיק מְעַמָּד?

בכתה גימ"ל, בשעור לשון,
תלשתי קרציה מהאזן הימנית.
המורה המבהלת לא התאפקה מלשאל:
"אתה מתרחץ כל יום, דוד?"

"זאת היתה קרציה", עניתי וחיכתי.
"היא בנראה החליקה מהבקבוק של השמפו,
בתור רוסי מסריח בנראה שלא חפפתי,
וילמען האמת, אני גם לא שיף לפה..."

סבא

הפהוק שלי מכיל
את כל הדמעות שיש לי
לבכות על השוט הבודד
שלא צלם, אך נלגם, והוא בדרכו אל הגרון,
בדרכו אל עפרון שנקצץ כמו כבד.

כשלא נמלטים לישן נשארים ערים
כדי לתעד:
סבי יושב בפנתו
בוהה בצלחתו
קורא עתון
מנות ראשונות
מלפני כמה שבועות
ולב לו לב רוסי מריר
כמו הוודקה הגרועה שהוא לוגם, בקבוק שלם.
מסתפק במעטה, מסתפק בבעתה,
ויסוצקי לא ישיר לו. ואין מי שישים לו ביוטיוב
נגני ג'ז שהורים

וְאִין מִי שִׁישְׂאִיר אוֹתוֹ בְּאוֹקְרָאִינָה
יֹוֹתֵר מְעַשְׂרִים —
טְפָה יֹוֹתֵר —
שָׁנִים אַחֲוֹרָה.

*

נִוְלַדְתִּי לְאִמָּא תִינְקַת
גְדַלְתִּי אֶלֶיךָ, הַמְתַּנְתִּי אוֹתְךָ.

כְּשִׁמְלֶאךָ הַחֹשֶׁךְ בָּרַח
הַגְעַתְּ אֶתְךָ.

מִן הַמְּצֹלוֹת הַצִּלְתְּ
לְהִיּוֹת לְךָ

אֲנִי.

*

תְּבוֹאוּ וְתִבְאֵנָה לְקִרְאָתְנוּ לְרֵאוֹת
אֲנוּ מִתְחַפְּרִים זֶה בְּגוֹפָה שֶׁל זֹאת
מְעֵרְטִלִים אֶת בֶּשֶׂר הַסּוֹד.
אֲנוּ מִתְמַסְּחִים זֶה אֶל גוֹפָה שֶׁל זֹאת
רוֹחֲצִים בְּעֵדִינּוֹת אֶת זְנֻבוֹת הַשָּׁנִים הַלֵּא קְרוֹבוֹת.

תְּבוֹאוּ וְתִבְאֵנָה לְקִרְאָתְנוּ לְרֵאוֹת
עֲכוּז מִבְּגֵרַת אַחוּז לְתַפְאֵרַת אֶל תּוֹךְ פְּרִצוֹךְ בְּנֵי הָאָדָם
בְּזִים לְקִיּוּמָם אֶךְ עֲרִלִים לְאִיּוּמָם

עֲבוּז מִבְּגֵרַת אָחוּז לְתַפְאֵרַת אֵל תּוֹךְ פְּרָצוֹף בְּנֵי הָאָדָם.
תְּבוֹאוּ וְתִבְאֵנָה לְקְרֹאתֵנוּ לְרֹאוֹת, בְּנֵי הָאָדָם
כִּי־צַד עֲבוּז מִבְּגֵרַת אָחוּז כִּי־דָ שֶׁל יֵלֵד
מִגְאֵלֶת מִדָּם.

אָנוּ מִתִּישִׁים אֶת הַחוּשִׁים בְּמַפְגֵּשׁ רַגְלִים וְזִרְעוֹת
מִשְׁטָחִים בְּאֶלְכֹסוֹן בְּתַנּוּחַת כְּד־וֹךְ מַעֲלוֹת
מִתְרַחֲבִים וּמוֹצְרִים עַד כְּדֵי קָרְעִים בְּאֵיבָרִים
מִי־סָרִים בְּאֵבִיוֹנוֹת מִתְפֹּלוֹת.

מכשיר הליטוף

אֲנִי רוֹצֵה לְלַטֵּף אוֹתְךָ עַד שֶׁתִּהְפְּכִי
לְמִכְשִׁיר לְטוֹף פְּרָטִי.
אֲשָׂא אוֹתְךָ מִמְקוֹם לְמְקוֹם, כְּשֶׁהִשְׁטַן לֹא מְבִיט מִן הַצַּד
אֲפַעִיל אֶת מִכְשִׁיר הַלְטוּף.

תִּתְקַרְבִי תִתְקַרְבִי וְאֶלְחֵשׁ לְךָ תִּאֲמַת
שֶׁהִיא — כֹּלֵה אֶת.

גְּבֵרַת, קְבִלִי הַתְנַצְלוֹת,
הַתְעַרְבִתִי בְבוֹטוֹת,
אֲפַשְׁרֵתִי לְגַם
הַתְרַחֲשׁוֹת.

שְׁעָרְךָ מִלְבִּין
קִמְטִים כְּבָר חֲגִים עַל עוֹרְךָ כְּמִלְאָכִים
מִסְמָנִים מְשׁוֹאָה מְדִיקַת
אֲנִי אֶת אֲנִי אֶת וְאֶת מוֹתִי
קָרָם.

יְלֵדָה יְלֵדָה
מְתֵי תַתְּבַגְרִי.

רֵיחַ רַע! בְּכֹל פֶּעַם שְׁאֲנִי פּוֹתַח פֶּה וּמִתְחִיל לְהִטִּיף –
מִסְכְּנָה. מִסְכְּנָה. מִסְכְּנָה אֵת,
בָּא לְחַנֵּךְ אוֹתְךָ הַבְּחוּר שִׁילְדֵת בְּעוֹלָם אַחֵר.

אֲנִי כּוֹרֵךְ אֵת דְּפִיךְ בְּתִיקֵתִי
וְנוֹתֵן לְאוֹתִיּוֹת לְדַקֵּר בְּמַחְטִים
לְפֹלֵשׁ לְדָמִי. לְהַפֵּךְ לְאֲנִי.

אֲשַׁלֵּכְךָ לְעֵת זְקֵנָה.